

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 3 marca 1922 r.

w sprawie wznoszenia i naprawy budowli drewnianych w dzielnicach miast przeznaczonych pod budowlę murowane na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 1 p. 8 ustawy z dn. 29 kwietnia r. 1919 w przedmiocie organizacji i zakresie działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 283) zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązującą p. 3, 4, 8 i 11 przepisów ogólnych policji budowniczej dla miast w Królestwie Polskiem z dn. 26 września r. 1820 (Zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, część I, tom II, wyd. r. 1866) i punktów 3, 4, 8 i 11 rozporządzenia, rozwijającego przepisy policji budowniczej z dn. 16 października 1820 r. (uzupełnienie części I, tomu II Zbioru przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, wyd. r. 1867).

§ 2. Na całym terenie b. zaboru rosyjskiego zezwala się aż do odwołania w dzielnicach miejskich, przeznaczonych pod budowlę murowane po uzyskaniu pozwolenia właściwego urzędu:

- 1) dokonywać wszelkich napraw i przeróbek budynków drewnianych,
- 2) wznosić budowle drewniane przy zachowaniu obowiązujących przepisów tam, gdzie rady miejskie powezmą odnośną uchwałę.

§ 3. Wznoszone na terenie b. Królestwa Polskiego budowle drewniane mieszkalne:

- 1) nie mogą posiadać więcej niż dwie kondygnacje z możliwością wykorzystania poddaszy na mieszkania,
- 2) winny posiadać kominy murowane od fundamentów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
G. Narutowicz